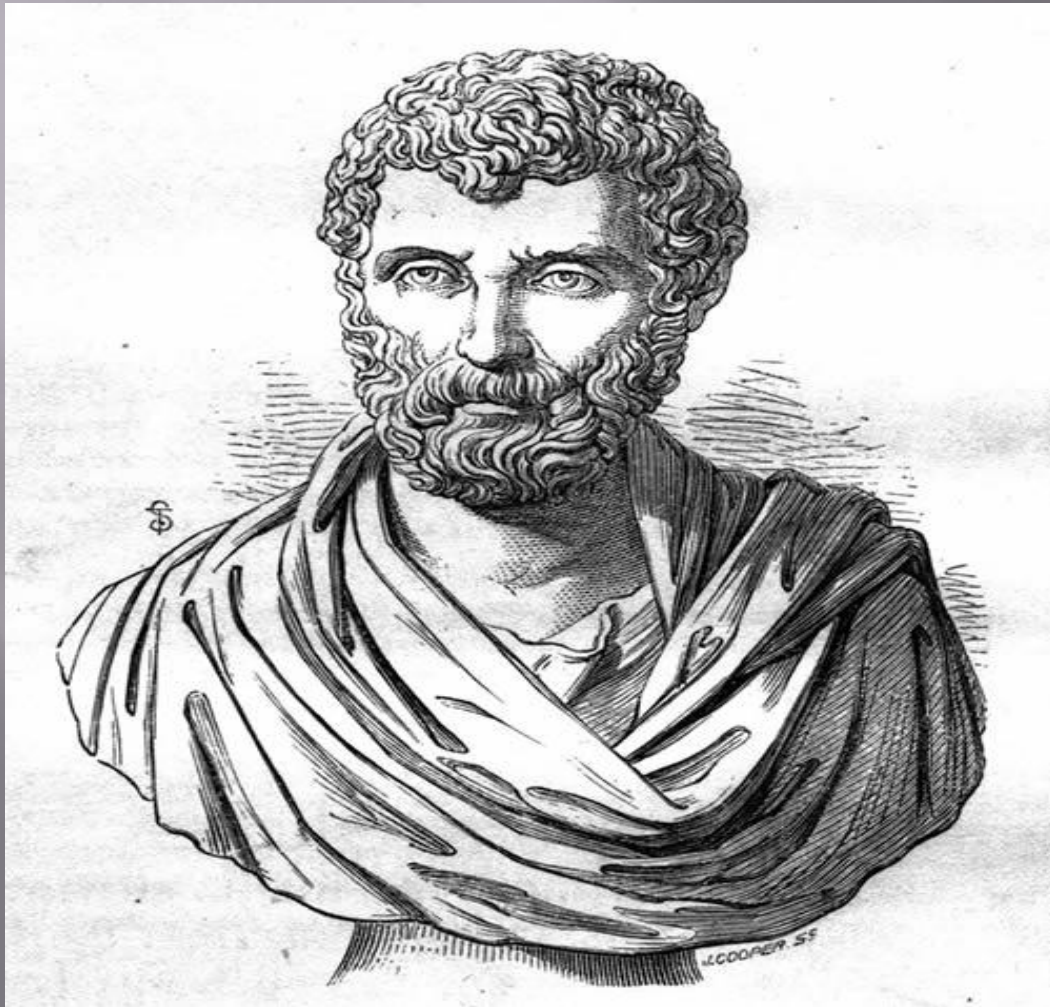

ГЕРОДОТ ГАЛІКАРНА́СЬКИЙ

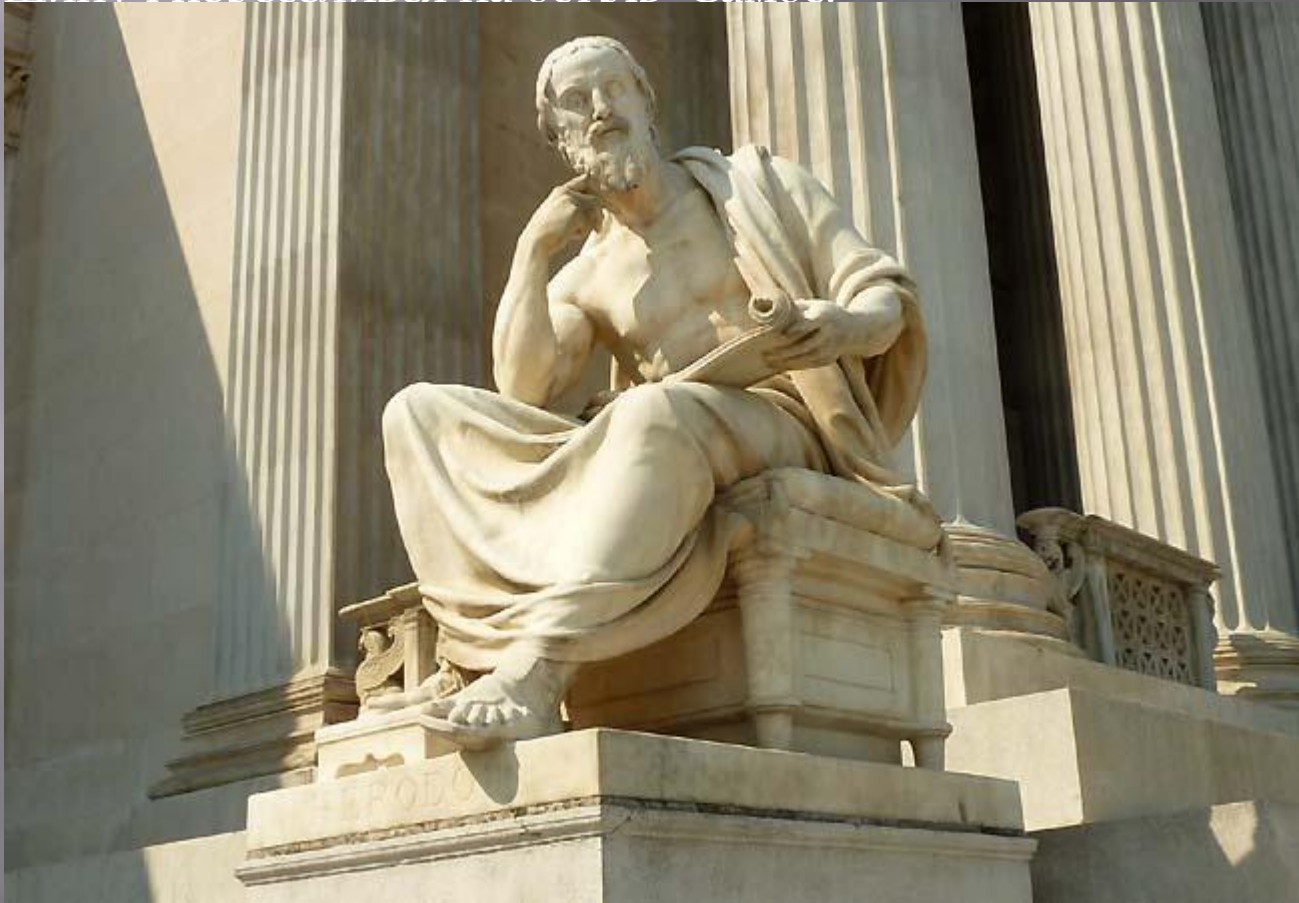

Підготувала
Проскура Дарина
Учениця 5-В класу

Геродот народився приблизно у 484 до н.е., Галікарнас, Мала Азія і дожив до Пелопоннеської війни (431 до н.е).

Він походив з багатой і знатной родини, що мала великі торговельні зв'язки.

Разом із дядьком Паніассом брав участь у боротьбі проти царя Лігдама II. Після поразки Геродот був змушений залишити батьківщину і переселився на острів Самос.

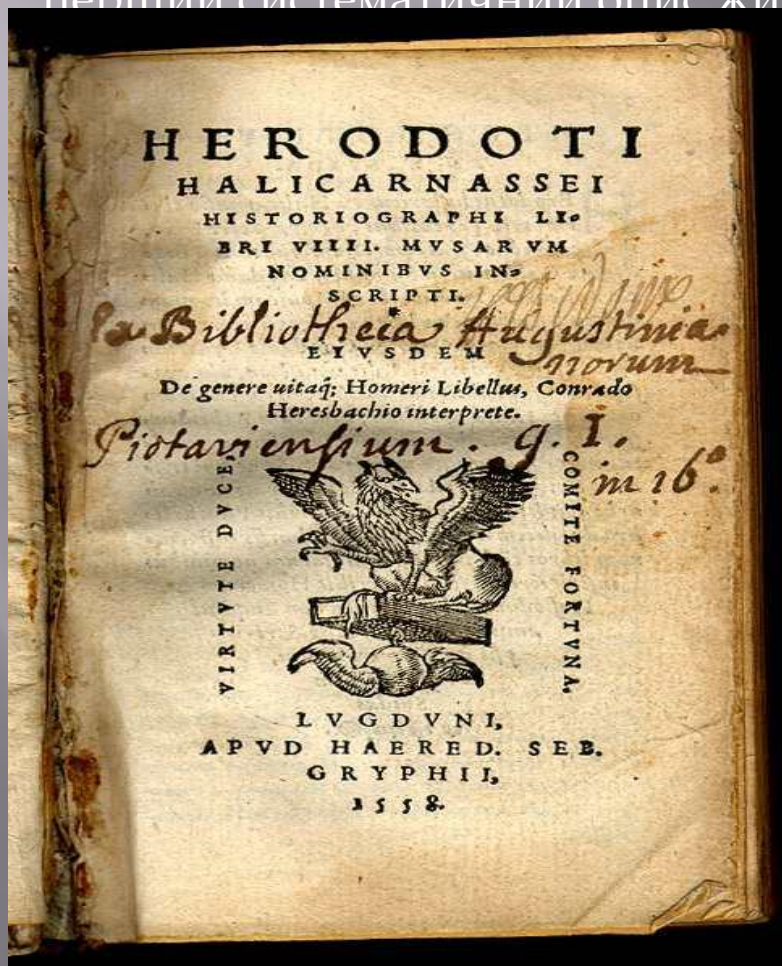

Геродот давньогрецький історик, названий Цицероном «батьком історії».

Один з перших географів і вчених-мандрівників.

На підставі побаченого на власні очі і почутих розповідей створив перший загальний опис відомого тоді світу.

Автор «Історії» в дев'яти книгах, присвячених опису греко-перських воєн з викладом історії держави Ахеменідів, Єгипту та ін., містить перший систематичний опис життя і побуту скіфів

464 до н. е. Геродот відправився в подорож, початковою метою якої був збір точних відомостей про греко-перські війни.

Результатом стало велике дослідження про народи, про які греки в той час ще мало що знали.

Традиція приписує Геродоту тривалі подорожі країнами Сходу: він відвідав Єгипет, де піднявся по Нілу на південь аж до острова Елефантини, був у Месопотамії, Палестині, Фінікії, добирався до великих просторів північного узбережжя Чорного моря, відвідав грецькі колонії на території сучасної України, оглянув більшу частину північного узбережжя Африки та більшість островів Середземного моря, відвідав Персію. Йому відоме планування Вавилону і те, яким способом зведені його стіни, наводить дані про відстані між єгипетськими містами в долині Нілу і докладно розповідає про

В середині 440-х до н. е. Геродот кілька років провів в Афінах, де він (як і в інших містах материкової Греції) виступав з публічними читаннями окремих книг «Історії».

У 444-443 до н. е. Геродот разом з філософом Протагором Абдерським і архітектором Гіпподамом Мілетським взяв участь у заснуванні загальногрецької колонії Турії на півдні Італії (звідси його прозвання

Монументальна праця Геродота присвячена історії греко-перських війн і описові країн і народів, що воювали з персами, — перший історичний твір стародавнього світу, що дійшов до нас, і одночасно перший в історії античної літератури пам'ятник художньої прози.

У своїх описах Геродот переказує багато міфів про походження скіфського народу; у яких значна роль відводиться Гераклові. Опис Скіфії він закінчує розповіддю про шлюби скіфів з войовничими жінками з племені амазонок, чим і можна, на його думку, пояснити скіфський звичай, що полягає в тому, що дівчина не може вийти заміж, поки не уб'є ворога.

Твір Геродота пронизує тема мінливості долі і заздрості божества на щастя людей. Поді Геродот засуджував перських царів за надмірну зухвалість і прагнення порушити світовий порядок, що звелів персам жити в Азії, а еллінам у Європі. Іонійське повстання 500 до н.е., Геродот вважав проявом необачності і гордині.

При описі війн Геродот використовував спогади очевидців, матеріали написів, записи оракулів; він відвідував місця боїв, щоб точніше реконструювати хід боїв.

П

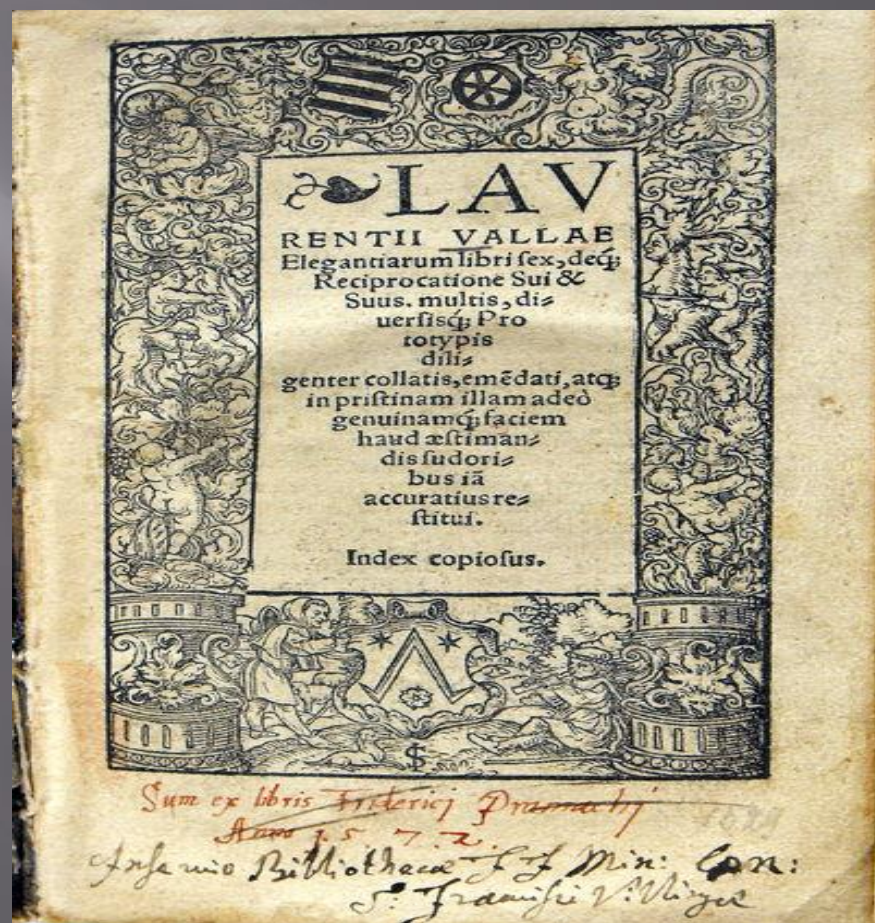
ежав

Геродота звинувачували в перекручуванні історії, поговорювали, що він намагається вигородити Афіни за рахунок Спарти, і в тому, що це так і було, немає ніяких сумнівів.

І все-таки одна з найкращих якостей Геродота — це його широта і неупередженість.

Стиль Геродота ясний і простий, мова поетична. Твір призначався для

Ми не знайдемо в нього зневаги до інших народів.
читання вголос, публічного або сімейного. При читанні Геродота виникає така повнота сприйняття древнього світу, якої не зміг дати жоден інший

Світ з точки зору Геродота

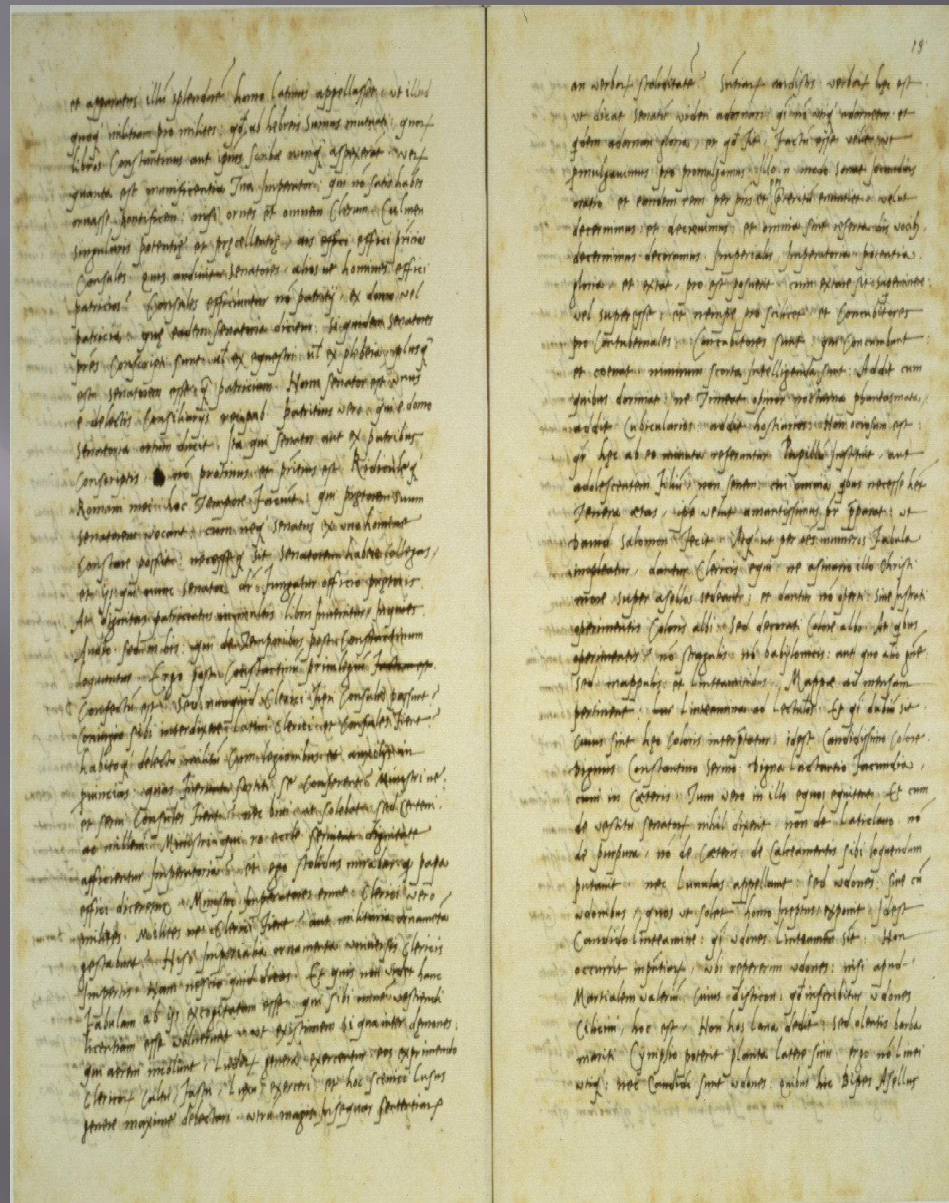
Римський оратор Марк Туллій Цицерон назвав Геродота «батьком історії». Цей титул дотепер неодмінно додається до імені великого грека. Світ в описі Геродота запаморочливо різноманітний, людське щастя — мінливе. Мудрі, простодушні і вигадливі розповіді про країни, міста, долі і звичаї — невичерпне джерело для нових літературних творів. Збережені численні грецькі рукописи наступних століть відображають безперервну рукописну традицію, що сходить до античних видань тексту.

Цицерон

В епоху Відродження Лоренцо Валла (1479) переклав «Історію» на

ПАТИНСЬКУ МОВУ

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ
ЗАКІНЧЕНА**

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!